אלו מנחות נקמצות פרק שביעי מנחות

מתני' כל המנחות טעונות *שלש מאות שפה, וחמש מאות בעיטה, שפה ובעיטה ברחטין [ב] ר' יוסי אומר בבצק. כל המנחות [ג] באות עשר עשר חוץ מלחם הפנים וחביתי כהן גדול שהם באות שתים עשרה דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר כולם באות שתים עשרה חוץ מחלות תודה ונזירות שהן באות עשר עשר: גמ' תנא *שפה ארח רוקעו שתים, שפה שתים בתנא שלש *בעי רבי ירמיה אמתיי ואתיי חד או דלמא אמתיי ואתיי תרי, מאי חיוק: שיפה ובעיטה ברחטין רבי יוסי אומר בבצק: איבעיא להו בבצק ולא ברחטין או דלמא אף בבצק, תא שמע דתניא *שיפה ובעיטה ברחטין רבי יוסי אומר *שיפה ובעיטה בבצק: כל המנחות באות (ד) כו' שתים עשרה: לחם הפנים בהדיא כתיב ביה וחביתי כהן גדול אתיא חוקה חוקה מלחם הפנים, (ג) כל המנחות דבאות עשר עשר מנלן: גמר מלחמי תודה *מה להלן עשר אף כאן עשר, ולילף מלחם הפנים מה להלן שתים עשרה אף כאן שתים עשרה? מסתברא מלחמי תודה דהא ליה למילף שכן יחיד ז המתנדב, שמן, נפסל, שלא בשבת, ושלא בטומאה אדרבה מלחם הפנים דהא ליה למילף שכן הקדש, ולבונה, מצה, ועצם הנשה ואישים, דרבנן דהא ליה *דבר הלמד בגזירה שוה חוץ ומלמד בבנין אב נילף מחביתי כהן גדול מה להלן שתים עשרה אף כאן שתים עשרה מסתברא מלחמי תודה דהא ליה למילף שכן יחיד המתנדב שמן נפסל שלא בשבת ושלא בטומאה אדרבה מחביתי כ"ג הל"ל למילף שכן עשרון, הדיוט מרדיוט עדיף ליה. רבי מאיר אומר כולן באות שתים עשרה (מאי קסבר) אי סבירא ליה דדבר הלמד בגזירה שוה חוץ ומלמד בבנין אב ילף מחביתי דכהן גדול דהני נפישן אי סבירא ליה דבר הלמד בגזירה שוה אינו חוץ ומלמד בבנין אב ילף מלחם הפנים, הקדש מהקדש עדיף ליה: חוץ מלחמי תודה ונזירות שהן באות עשר עשר: לחמי תודה בהדיא כתיב בהו, גזירה *דאמר מר שלמיו לדבות שלמי נזיר אמר רב מרי בר קיסא *אמר שמואל לחמי תודה שאמאן ארבע חלות יצא הא בעינן ארבעים למעוטי הא בעי אפרושי תרומה מיניה וכי תימא דמפריש מכל חדא וחדא *אחד אמר רחמנא שלא יבטל פרוס *דאמר שמואל בלישה, מחיבי כל המנחות שריבה במדה אלהן אי שמעתא במדה הלהן בשתה חוץ מלחם הפנים וחביתי כ"ג ולחמי תודה וג